

“உங்களுக்கு ஒரு தபால் வந்துள்ளது!”

[1:1-7]

கடிதம் எழுதும் முறைகள் சமூகத்திற்கு சமூகம் வேறுபடுகிறது. நான் ஒரு கடிதத்தை எழுதும்போது, நான் யாருக்கு எழுதுகிறேனோ, அவரது பெயரை முதலில் எழுதி, எனது பெயரைக் கடைசியில் எழுதுவேன். புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில், கடிதங்கள் என்பவை பொதுவாக ஒரு நீண்ட, சுருட்டப்பட்ட தாளில் எழுதப்பட்டன. கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொள்பவர்கள் அதை யார் அனுப்பினார் என்பதை உடனடியாக அறிந்து கொள்வதற்காக, எழுத்தாளர் தமது பெயரை முதலில் எழுதினார். அந்த நாட்களில், கடிதங்கள் அதை எழுதியவரின் பெயர், அந்தக் கடிதம் யாருக்கு அனுப்பப்பட்டதோ அவரது பதவி, மற்றும் வாழ்த்து ஆகியவற்றைக் கொண்டு தொடங்குதல் என்பது வழக்கமாக இருந்தது. பவுல் தமது வாசகர்களுக்குப் பழக்கமான முறையைப் பயன்படுத்தினார், அந்த முறையானது அன்றாடக் கடிதப் போக்குவரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. அவர் தமது கடிதம் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டிலும், அசலாக இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து அதிகம் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

ரோமருக்குப் பவுலின் நிருபம் அதன் தொடக்க வசனங்களில் வழக்கமான மூன்று கூறுகளைக் கொண்டிருக்கிறது:

- (1) எழுத்தாளரின் பெயர்: “பவுல்” (வசனம் 1ஆ).
- (2) பெறுபவர்கள் பற்றிய குறிப்பு: “ரோமாபுரியில் உள்ள ... அனைவருக்கும்” (வசனம் 2).
- (3) ஒரு வாழ்த்து: “கிருபையும் ... சமாதானமும்” (வசனம் 3).

இருப்பினும், பவுல் தமது சொந்த நோக்கங்களுக்காகப் பழக்கமான இந்த வரிசைமுறையைத் தழுவியமைத்துக் கொண்டார். அவர் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் மாபெரும் சத்தியங்களைப் பொதிந்து வைத்தார். இந்தப் பாடத்தில், நாம் அந்த சத்தியங்களை ஜாக்கிரதையாக அவிழ்த்தெடுப்போம்.

பவுலிடமிருந்து (1:1-6)

ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் தொடக்க வார்த்தைகள் நமக்கு பவுலினுடைய நிருபங்களின் பண்பு ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. ஒரு சிந்தனையானது அவரை அதிலிருந்து மாறுபட்ட இன்னொரு கலந்துரையாடலுக்கு வழிநடத்தும், அது வேறொன்றைப் பற்றிய கலந்துரையாடலுக்கு வழிநடத்தும், மற்றும் அது இன்னும் வேறொரு கலந்துரையாடலுக்கு வழிநடத்தும். அவர் ஒரு கருத்திலிருந்து இன்னொரு கருத்திற்கு நகர்ந்து சென்றார், இதை அடிக்கடி ஒரு நீண்ட வாக்கியத்தில் நடத்தினார். இந்நிருபத்தின் முதல் ஏழு வசனங்கள் ஒரே ஒரு தனி வாக்கியமாக உள்ளன - கிரேக்க மொழியில் 93 வார்த்தைகளும், NASB¹ வேதாகமத்தில் 127 வார்த்தைகளும் உள்ளன. ஆனால் தமிழ் வேதாகமத்தில் 1 முதல் 3 வரையுள்ள வசனங்கள் ஒரு வாக்கியமாகவும், 4, 5 வசனங்கள் ஒரு வாக்கியமாகவும், 6, 7 வசனங்கள் ஒரு வாக்கியமாகவும் உள்ளன. பவுலின் சிந்தனை முறைமையைப் பின்பற்றுதல் என்பது ஒரு அறைகூவலாக இருக்கக் கூடும்!

பவுலை அறிமுகப்படுத்துதல்

பவுல் இதற்கு முன்பு ரோமாபுரிக்கு ஒருக்காலும் வந்திருந்ததில்லை என்பதால் (வசனம் 13), அவரது தொடக்க வார்த்தைகள் அவரைப் பற்றிய தனிப்பட்ட அறிமுகமாகப் பயன்படுகின்றன. இது அப்போஸ்தலரான பவுலே ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு முன்பாக, தமது கரங்களை விரித்து, “என்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ள அனுமதியுங்கள்!” என்று கூறுவது போன்றுள்ளது.

முதலில் பவுல் தமது நிலைப்பாடு பற்றிப் பேசினார்: அவர் “இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாக” இருந்தார் (வசனம் 1அ). “ஊழியக்காரன்” என்பது “அடிமை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையில் (*doulos*) இருந்து வந்துள்ளது. ரோமக் குடிமக்களுக்கு “அடிமை” என்ற வார்த்தையும் அது மறைமுகமாக உணர்த்துகிற எல்லா விஷயங்களும் நன்கு பழக்கமானதாக இருந்தது. ரோமாபுரியில் மொத்த மக்கள் தொகையில் பாதிக்கும் அதிகமானவர்கள் (சுமார் 600,000 பேர்கள்) அடிமைகளாக இருந்தனர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ரோமாபுரியில் இருந்த சராசரிக் குடிமகன், அடிமை என்று அழைக்கப்படுவதை அவமானமாகக் கருதினார். ஒரு அடிமை என்பவர் இன்னொருவருக்கு உரியவராக இருந்தார்; அவர் ஒரு உடைமையாகவே இருந்தார், அவர் தனிப்பட்ட உரிமை எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் தமது எஜமானரைப் பிரியப்படுத்துதல் என்பது மாத்திரமே அவரது இருப்பின் முழு நோக்கமாயிருந்தது. இருந்தபோதிலும், பவுல் தம்மை ஒரு அடிமையாகவே அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்: “இயேசுகிறிஸ்து”வுக்கு அடிமை. அந்த அப்போஸ்தலர் மனவிருப்பமுள்ள அடிமையாக இருந்தார். அவர் தம்மைக் குறித்து நினைக்கவில்லை, ஆனால் தமது எஜமானருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகவே வாழ்ந்தார் (கலாத்தியர் 2:20).

நீங்களும் நானும் கூட இயேசுவுக்கு அடிமைகளாக இருக்கிறோம். நாம் அவரது இரத்தத்தினால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டுள்ளோம் (1 கொரிந்தியர்

6:19, 20; 7:22, 23; 9:19); நாம் அவருக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம். ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பிற்பாடு, பவுல் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது (ரோமர் 6:3-6), நாம் “நீதிக்கு அடிமைகளானோம்” என்று வலியுறுத்தினார் (வசனங்கள் 17, 18). நாம் செய்கிற எல்லா வற்றிலும் நமது நீதியுள்ள எஜமானரை (கர்த்தரை) மகிமைப்படுத்த நாம் தீர்மானிப்போமாக.

பவுல் தம்மை ஒரு அடிமை என்று உரைத்த பின்பு, தமது முதன்மைச் சிறப்பைக் குறிப்பிட்டார்: அவர் “அப்போஸ்தலனாகும்படி அழைக்கப்பட்டவராக” இருந்தார் (1:1ஆ). முதலாவதாக, அவர் இயேசுவுக்கு ஒரு அடிமையாக இருந்தார்; இரண்டாவதாக, அவர் ஒரு அப்போஸ்தலராக இருந்தார். ராஜ்யத்தில் நமது பணிப்பொறுப்பு என்னவாக இருந்தாலும், நாம் முதலில் மற்றும் முதன்முதலில் ஊழியக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும்.

“அப்போஸ்தலர்” என்பது ஆங்கிலம்/மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் ஒலிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையாக (apostolos) உள்ளது. இது “இருந்து” (“from”) (apo) என்ற முன்னிடைச் சொல்லையும் “அனுப்ப” (“to send”) (stello) என்று அர்த்தப்படுத்தக்கூடிய வினைச்சொல்லின் பெயர்ச்சொல் வடிவத்தையும் இணைத்துப் பெறப்பட்டுள்ளது. “அப்போஸ்தலர்” என்பது “அனுப்பப்பட்ட ஒருவர்” என்ற நேரடி அர்த்தத்தைத் தருகிறது.² இவ்வார்த்தை சில வேளைகளில் பொதுவான கருத்துணர்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யோவான் 13:16ல் இது “அனுப்பப்பட்ட ஒருவர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, மற்றும் 2 கொரிந்தியர் 8:23, பிலிப்பியர் 2:25 ஆகிய வசனப்பகுதிகளில், இது “செய்தியாளர் [கள்]” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பர்னபா, அந்தியோகியாவில் இருந்த சபையினால் அனுப்பப்பட்டிருந்தபடியால் (நடபடிகள் 13:1-3) அவர் “அப்போஸ்தலர்” என்று குறிப்பிடப்பட்டார் (நடபடிகள் 14:14). வழக்கமாக, “அப்போஸ்தலர்” என்ற வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் - இயேசுவினால் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டு அனுப்பப்பட்டவர்களை அதாவது, பன்னிருவரை (லூக்கா 6:13; நடபடிகள் 1:26) மற்றும் பவுலை குறிப்பிடுவதற்கு - ஒரு விசேஷக் கருத்துணர்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பவுல் புறஜாதி யாருக்கு அப்போஸ்தலராகும்படி இயேசுகிறிஸ்துவினால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டார் (நடபடிகள் 9:15; ரோமர் 1:5ஐக் காணவும்).

பவுல் தம்மைத் தாமே அப்போஸ்தலர் என்று நியமித்துக் கொண்டதாக அவரை விமர்சித்தவர்கள் அவர்மீது குற்றம் சுமத்தினர், எனவே அவர் தாம் “அப்போஸ்தலராகும்படி அழைக்கப்பட்டிருந்ததை” (“called as an apostle”) வலியுறுத்தினார். அவர் “தேவனுடைய சித்தத்தினால்” அழைக்கப்பட்டிருந்தார் (1 கொரிந்தியர் 1:1; கலாத்தியர் 1:1; எபேசியர் 1:1; கொலோசெயர் 1:1; 1 தீமோத்தேயு 1:1; 2 தீமோத்தேயு 1:1 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இந்தத் தெய்வீக அழைப்பு, அவர் “கிருபையையும் அப்போஸ்தலத்துவத்தையும்” (ரோமர் 1:5) பெற்றுக்கொண்ட இடமான தமஸ்கு நகரில் நிகழ்ந்தது.

பவுல் தமது நிலைப்பாட்டையும் முதன்மைச் சிறப்பையும் குறிப்

பிட்டபின்பு, தமது நோக்கத்தை வலியுறுத்தினார்: அவர் “தேவனுடைய சவிசேஷத்திற்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார்” (வசனம் 1இ). குட்ஸ்பீடு என்பவரின் வேதாகமப்பதிவில் “தேவனுடைய நற்செய்தியை அறிவிக்கப் பிரித்து வைக்கப்பட்டவர்” என்றுள்ளது. 15ம் வசனத்தில் பவுல் தமது வாசகர்களுக்கு, “உங்களுக்கும் என்னால் இயன்றமட்டும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார். சவிசேஷத்தை எல்லா ருடனும் பகிர்ந்துகொள்ளுதல் என்பதே அவருடைய வாழ்வில் அவரது நோக்கமாக இருந்தது.

பவுல் ஒப்புக்கொடுத்தலுடைய பரிசேயராக இருந்தபடியால் (பிலிப்பியர் 3:5, 6), அவர் இவ்விடத்தில் ஒரு வார்த்தை விளையாட்டைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். “பிரித்தெடுக்கப்பட்ட” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது (aphorismenos) “பரிசேயர்” (pharisaios) என்ற வார்த்தைக்கான அதே வேர் அர்த்தம் கொண்டுள்ளது.⁴ ஆண்டர்ஸ் நைக்ரென் என்பவர், “ஒரு பரிசேயர் என்ற வகையில் அவர் நியாயப்பிரமா ணத்திற்கென்று தம்மைப் பிரித்து வைத்திருந்தார். ஆனால் இப்போது அவரைத் தேவன் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றிற்காக, ‘தேவனுடைய சவிசேஷத்திற்காக’ பிரித்து எடுத்தார்” என்று எழுதினார்.⁵

சவிசேஷத்தை உள்ளடக்குதல்

பவுல் தம்மைத் தாமே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் [வாசகர்களின்] கவனத்தைத் தம்மில் இருந்து விரைவிலேயே சவிசே ஷத்தை நோக்கித் திருப்பினார்: “தேவனுடைய சவிசேஷத்திற்காகப் பிரித் தெடுக்கப்பட்ட” (ரோமர் 1:1இ). “சவிசேஷம்” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்ட கிரேக்க வார்த்தை (euangelion) “நல்ல” (eu) “செய்தி” அல்லது “தூதுச் செய்தி” (angelion) என்று அர்த்தப்படுகிறது.

செய்தி என்பது உண்மையில் நடந்த சிலவற்றைப் பற்றிய அறிக்கை யாக உள்ளது, ஆனால் அதைக் காட்டிலும் மேலானதாகவும் உள்ளது. இன்று காலையில் நான் எனது தலையை [சீப்பைக்கொண்டு] சீவினேன் - இவ்விடத்தில் நான் விட்டுச்சென்றுள்ளது என்னவென்றால் - இது மிக அரிதாகவே ஒரு செய்தி என்று காணப்படும். செய்தி என்பது தனிச் சிறப்புள்ள சில விஷயங்கள் நடைபெற்றது என்பதாகும். சவிசேஷம் “செய்தியாக” உள்ளது என்ற உண்மை, அது உண்மையாகவே நடந்தது - அது ஒரு கற்பனைக் கதையல்ல - என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது மற்றும் அது முக்கியமானதாக உள்ளது! இருப்பினும், சவிசேஷம் என்பது செய்தி என்பதைவிட அதிகமானதாக உள்ளது; அது நற்செய்தியாக உள்ளது. நான் எனது வேலையை இழந்தேன் என்றால், அது குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கும், ஆனால் அதை என் மனைவி ஒரு நற்செய்தி என்று கருதமாட் டார். யாரேனும் ஒருவர் எனக்குப் பெரிய தொகையொன்றைக் கொடுப்பார் என்றால், அதை எனது மனைவி “செய்தி” என்றும் “நல்லது” என்றும் கருதுவார்! நாம் பாவங்களில் இழந்துபோகப்பட்டு, நம்மை நாமே இரட்சிக்கக் கூடாதவர்களாக இருந்தபோதிலும், நாம் இரட்சிக்கப்படும்படி நமக்காக மரிப்பதற்குத் தேவன் தமது குமாரனை அனுப்பினார் என்பதே

சுவிசேஷத்தின் “நற்செய்தியாக” உள்ளது (யோவான் 3:16). கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் என்பதுதான் நற்செய்தியின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாகும் (1 கொரிந்தியர் 15:1-4).

இந்த நற்செய்தியைப் பற்றிப், பவுல் முதலில் அது தேவனால் அளிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்.⁶ இதை அவர் “தேவனுடைய சுவிசேஷம்” என்று அழைத்தார் (ரோமர் 1:1இ). சுவிசேஷம் பவுலின் சிந்தையில் தோற்றம் பெறவில்லை; அது மனிதர்களின் ஞானத்தினால் உண்டானதுமல்ல; அது தேவனிடத்தில் இருந்தே வந்திருந்தது. AB வேதாகமம் இதை good news “of and from God” (தேவனால் தேவனிடமிருந்து வந்த நற்செய்தி) என்று அழைக்கிறது.

அடுத்ததாக, பவுல் சுவிசேஷம் தீர்க்கதரிசிகளால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்தது என்று உரைத்தார்: “தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்ப் பரிசுத்த வேதாகமங்களில் முன்னே தம்முடைய சுவிசேஷத்தைப்பற்றி வாக்குத்தத்தம்பண்ணினபடி” (வசனம் 4). அவர் [பவுல்] “இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நற்செய்தியானது பழைய ஏற்பாடு என்ற மண்ணில் உறுதியாக வேரூன்றியுள்ளது” (உதாரணத்திற்கு, 1:17ஐக் காணவும்) என்பதை எல்லாரும் அறிய வேண்டும் என்று விரும்பினார். ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில், எபிரெய வேதவசனங்களில் இருந்து எழுபத்து நான்கு மேற்கோள்கள் அடங்கியுள்ளன.⁸

மிகவும் முக்கியமாக, பவுல் தமது வாசகர்கள், சுவிசேஷம் இயேசுவைச் சுட்டிக்காண்பித்ததைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினார். அது “தேவகுமாரனைப் பற்றிய ... தேவனுடைய சுவிசேஷமாக” உள்ளது (வசனங்கள் 1இ, 4அ). பிலிப்ஸ் என்பவரின் வேதாகமத்தில் “சுவிசேஷம் என்பது தேவனுடைய குமாரனில் மையங்கொண்டிருக்கிறது” என்றிருக்கிறது (வசனம் 4அ). சுவிசேஷம் ஒரே ஒரு மையக்கருத்தைக் கொண்டுள்ளது, அந்த மையக்கருத்தாக உள்ளவர் கிறிஸ்துவே.⁹

இயேசுவை வலியுறுத்துதல்

இந்த இடத்தில், பவுலின் கவனக்குவிப்பு மீண்டும் மாறுகிறது - இவ்வேளையில் இயேசுவை நோக்கி மாறுகிறது. 5ம் வசனம், கிறிஸ்துவைக் குறித்து வேத வசனங்களில் உள்ள மாபெரும் கூற்றுகளில் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவது, பவுல் இயேசு “மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்தவர்” என்று கூறினார் (வசனம் 5அ). கிறிஸ்துவின் மனிதப் பகுதியை பொறுத்தவரையில், அவர் தாவீது அரசரின் வழித்தோன்றலாக இருந்தார் (மத்தேயு 1:1), அவர் தாவீதின் நேரடி வம்சாவளியைச் சேர்ந்த மரியாளிடத்தில் பிறந்தார் (லூக்கா 1:27). ஆகையால், இயேசு, முழுமையாக மனிதராயிருந்தார். அதே வேளையில், அவர் முழுமையாகத் தேவனாக இருந்தார். அவர் “பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படி தேவனுடைய சுதனென்று மரித்தோலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததினாலே பலமாய் ரூபிக்கப்பட்ட தேவகுமாரனுமாயிருக்கிறார்” (வசனம் 5ஆ).

5ம் வசனத்தின் நேர்மாறு தெளிவாக உள்ளது: இயேசுவின் மாம்சத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அவர் தாவீதின் சந்ததியாக இருந்தார்; ஆனால் அவரது

ஆவியைப் பொறுத்தமட்டில், அவர் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார். அவரது தெய்வீக மகவுரிமைக்கு வழக்காட இயலாத நிரூபணத்தை அவரது உயிர்த்தெழுதல் அளிக்கிறது. குட்ஸ்பீடு என்பவர் இவ்வசனத்தின் மையக் கருத்தைப் பின்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளார்: He “was physically descended from David, and decisively declared Son of God ... by being raised from the dead.” ஆகையால் அடிப்படை அர்த்தம் தெளிவாக உள்ளது - ஆனால் 5ம் வசனத்தில் நாம் கூறு கூறாகப் பிரித்து உணரத் தேவையான அதிகமான தகவல் உள்ளது.

இயேசு “தேவகுமாரன் என்று அறிவிக்கப்பட்டார் [தமிழ் வேதாகமத்தில் இது ‘ரூபிக்கப்பட்ட’ என்றுள்ளது].” உயிர்த்தெழுதல் இயேசுவைத் தேவகுமாரனாக்குவதில்லை; அவர் எப்போதுமே தெய்வீகத்துவமானவராக இருந்தார் [இருக்கிறார்]. மாறாக, உயிர்த்தெழுதல் என்பது “இவர் என் நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்” என்பது பற்றித் தேவனுடைய தொடர்ச்சியான அறிவிப்பாக/நிரூபணமாக உள்ளது (மத்தேயு 17:5; 3:17ஐக் காணவும்). சிலுவை என்பது இயேசு தேவனுடைய குமாரன் அல்ல என்று கூறுவதற்கான உலகத்தின் வழியாக இருந்த (மத்தேயு 27:40ஐக் காணவும்) வேளையில், உயிர்த்தெழுதலானது “ஆம் அவர் தேவனுடைய குமாரனாகவே இருக்கிறார்” என்று கூறுவதற்கான தேவனுடைய வழியாக இருந்தது.

இயேசு, “பலமாய் ரூபிக்கப்பட்ட தேவகுமாரனாயிருக்கிறார்.” ரோமர்கள் பலத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர்: அவர்கள் பலத்தைப் பிரயோகித்தனர்; அவர்கள் பலத்தை ஆராதித்தனர். அவர்களிடத்தில் நீங்கள், “யாருக்குப் பலம் உள்ளது?” என்று கேட்டீர்களென்றால், அவர்கள் உங்களுக்கு, “இரானுவத்தினால் பலப்படுத்தப்பட்ட பேரரசருக்கே பலம் உள்ளது” என்று பதில் அளித்திருப்பார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே தேவன்தாம் பலம் கொண்டிருந்தார் [இருக்கிறார்], மற்றும் அவர் தமது குமாரனை மரித்தோரிலிருந்து உயிர்ப்பிக்கத் தமது மாபெரும் பலத்தைப் பயன்படுத்தியிருந்தார்.

இயேசு, “மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததினாலே பலமாய் ரூபிக்கப்பட்ட தேவகுமாரனாயிருக்கிறார்.”¹⁰ தேவனுடைய மீட்பின் திட்டத்தில் உயிர்த்தெழுதலின் முக்கியத்துவத்தை அதிகமாய் வலியுறுத்த அவசியமில்லை. கிறிஸ்துவின் சரீரம் கல்லறையிலேயே இருந்திருக்கும் என்றால், பாவத்திற்கு அவர் செலுத்திய பலி தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்ததா இல்லையா என்ற கேள்வியும் நிலைத்திருந்திருக்கும். தேவன் அவரை ஜீவனுக்கு உயிர்ப்பித்தார் என்ற உண்மையானது, அவரது பலி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, அதாவது பாவத்திற்கெதிரான தேவனுடைய பரிசுத்த கோபமானது (ரோமர் 1:18ஐக் காணவும்) சாந்தப்படுத்தப்பட்டது (ரோமர் 3:25ஐக் காணவும்) என்று அறிவிக்கிறது! இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இருந்தது; மற்றவர்களும் கூட உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தனர், ஆனால் இயேசு மாத்திரமே “மீண்டும் ஒருக்காலும் மரியாதிருக்கும்படி” உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார் (6:9). இந்த ஒரே வகையிலான உயிர்த்தெழுதலானது இயேசு இருந்த எல்லா முமாகவும் தாம் செய்த

எல்லாவற்றிலும் எல்லாமுமாக இருக்கிறார் என்பதற்குத் தேவனுடைய அங்கீகார முத்திரையாக உள்ளது!

இயேசு கிறிஸ்து “பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படி” தேவனுடைய சுதனென்று உயிர்த்தெழுதலினாலே அறிவிக்கப்பட்டார். சில மொழி பெயர்ப்புகளில் “spirit” என்ற வார்த்தை சிறிய “s”ஐக் கொண்டுள்ளது, இது இவ்வார்த்தை இயேசுவின் சொந்த ஆவியை அல்லது அவரது ஆவிக்குரிய இயல்பைக் (KJV; NRSV; Goodspeed) குறிப்பதாக்குகிறது. இருப்பினும், பெரும்பான்மையான மொழிபெயர்ப்புகளில், பெரிய “S,” இடப்பட்டு இவ்வார்த்தை பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிப்பதாக்குகிறது.¹¹ F. F. புரூஸ் என்பவரின் கூற்றுப்படி, “பரிசுத்தமுள்ள ஆவி என்பது ‘பரிசுத்த ஆவியானவரைப்’ பற்றிக் கூறுவதற்கான எபிரேய மொழியின் முறையான வழியாக உள்ளது.”¹² “பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படி” என்ற சொற்றொடர், உயிர்த்தெழுதலின் வரலாற்றைப் பரிசுத்த ஆவி வெளிப்படுத்தினார் என்ற உண்மையைக் குறிப்பிடக்கூடும், ஆனால் இது அனேகமாக, இயேசு ஆவியானவரின் வல்லமையினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதற்கான குறிப்பைக் கொண்டிருக்கலாம் (ரோமர் 8:11ஐக் காணவும்).

ரோமர் 1:3, 4ம் வசனம், 1:4ன் முடிவில் “நம்முடைய ... கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவானவர்” என்று இயேசுவுக்குரிய அதிகாரத்துவப் பெயரைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் உச்சத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. இவ்வார்த்தைகள் 5ம் வசனத்தில் காணப்படும் வார்த்தைகளுடன் பிணைக்கப்படுகிறது. இவ்விரண்டையும் ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் நாம், “அவரது குமாரனாகிய ... நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவானவர்” என்ற சொற்றொடரைப் பெறுகிறோம். “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவானவர்” என்ற சொல்விளக்கம், இயேசு கிறிஸ்து யாராக இருக்கிறார் என்பதற்கான மிகவும் முழுமையான சொல்விளக்க மாக உள்ளது, மற்றும் ஒவ்வொரு சொற்றொடரும் தனிச்சிறப்பைக் கொண்டு பொதியப்பட்டுள்ளது. “இயேசு,” அவர் இரட்சிப்பின் ஆதார மூலமாக இருக்கிறார் என்று அறிவிக்கிறார். “கிறிஸ்து” என்பது “மேசியா” என்பதற்கான கிரேக்க சொல் வடிவமாக உள்ளது - அதாவது, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர், இராஜா, யூதர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகக் காத்திருந்த அந்த ஒருவர். “கர்த்தர்” என்பது “எஜமானர்” அல்லது “ஆளுகை செய்பவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இந்த மும்மடங்கான, எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய தலைப்பானது/பட்டப்பெயரானது யூதர்களுக்கு மிகவும் தனிச்சிறப்பான அர்த்தம் தரும் சொற்றொடருடன் (“மேசியா”) புறஜாதியாருக்கு மிகவும் அர்த்தம் நிறைந்த வார்த்தையை (“கர்த்தர்”) இணைத்தது. இந்நிருபம் முழுவதிலும், பவுல் யூதர்களுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கச் செய்யும் முயற்சிகளை நாம் காண்போம்.

பவுலை [பிரயாசப்படக்] கூடியவராக்குதல்

பவுல் இயேசுவைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது - விவாதத்தைத் திரும்பவும் தம்மிடமே கொண்டு வந்தார்: “எங்களுக்குக்¹³ கிருபையையும் அப்போஸ்தல ஊழியத்தையும் அருளிச் செய்திருக்கிறார்” (வசனம்

7ஆ). “கிருபை [charis] என்பது பவுலுக்கு மிகப்பிரியமான வார்த்தைகளில் ஒன்றாக இருந்தது, மற்றும் ... அவர் அதைப் பல்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்தினார், ஆனால் எப்போதுமே அது தகுதியற்ற மக்களுக்குத் தேவனுடைய ஈவு என்ற சிந்தனையுடனேயே பயன்படுத்தினார்.”¹⁴ பவுல் தாம் இயேசுவின் மூலம் “கிருபையைப் பெற்றுக்கொண்டதாக” கூறியபோது, அவர் தமது இரட்சிப்பை (1 தீமோத்தேயு 1:15, 16ஐக் காணவும்) சிந்தையில் கொண்டிருந்து இருக்கலாம். அவர் தகுதியற்றவராக இருந்தபோதிலும், தம்மை இயேசு புறஜாதியாருக்கு அப்போஸ்தலராகத் தேர்ந்துகொண்டிருந்தார் என்ற ஆச்சரியமான உண்மையைக் குறிப்பிட்டிருக்க அதிகம் சாத்தியக்கூறு உள்ளது (ரோமர் 15:15, 16; 1 கொரிந்தியர் 15:9, 10; எபேசியர் 3:7, 8; 1 தீமோத்தேயு 1:12-14ஐக் காணவும்). பவுலைப் பொறுத்தமட்டில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவத் திறமையும் பணிப்பொறுப்பும் தேவனால் அருளப்பட்டதாக, கர்த்தரின் ஆச்சரியமான கிருபையினுடைய வெளிப்பாடாக இருந்தது (ரோமர் 12:6-8).

பவுல் தமஸ்குவில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக “கிருபையையும் அப்போஸ்தலத்துவத்தையும் பெற்றிருந்தார்.” அந்த நகருக்குச் செல்லும் சாலையில் அவருக்கு இயேசு தரிசனமாகியிருந்தார் (நடபடிகள் 9:3-5), அவரை அப்போஸ்தலராவதற்குத் தகுதிப்படுத்தி இருந்தார் (நடபடிகள் 1:22ஆ; 1 கொரிந்தியர் 15:8-10ஐக் காணவும்). பின்பு பவுலை ஞானஸ் நானப்படுத்தக் கர்த்தர் அனனியா என்ற பெயர்கொண்ட பிரசங்கியாரை அனுப்பி (நடபடிகள் 22:16; 9:18) தெய்வீக ஊழியத்தை ஒப்புவித்தார்: “... புறஜாதிகளுக்கும் ராஜாக்களுக்கும் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கும் என்னுடைய நாமத்தை அறிவிக்கிறதற்காக நான் தெரிந்துகொண்ட பாத்திரமாயிருக்கிறான்” (நடபடிகள் 9:15).

புறஜாதியாருக்கு அப்போஸ்தலர் என்ற வகையில், பவுல் என்ன செய்ய வேண்டியிருந்தது? அவரது அறிமுகக் குறிப்புகளைத் தொடர்ந்து, பவுல் தமது பணிப்பொறுப்பை விவரித்தார்: “சகலஜாதிகளையும் ... தமது நாமத்தினிமித்தம் விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படியப்பண்ணும்பொருட்¹⁵” (ரோமர் 1:6, 7). இது இந்த நிருபத்தில் “விசுவாசம்” (pistis) என்பது முதன்முறையாகக் குறிப்பிடப்படும் இடமாகும், இது பவுல் தமது ஆய்வுக் கருத்தை மேம்படுத்தப் பயன்படுத்திய திறவுகோல் வார்த்தையாகும். நாம் விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலேயே இரட்சிக்கப்படுகிறோம் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். இருப்பினும், நாம் அவரது விவாதத்தை வாசிக்கையில், அவர் இறந்துபோன, மலடான விசுவாசத்தையல்ல (யாக்கோபு 2:17, 26ஐக் காணவும்), ஆனால் உயிருள்ள மற்றும் செயல்துடிப்புள்ள விசுவாசத்தையே அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதைச் சிந்தையில் வைக்க வேண்டும். “கீழ்ப்படிதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை (hupakoe) “கேள்விப்படுதல்” என்பதற்கான வார்த்தையை (akouo) “கீழே” என்பதற்கான வார்த்தையுடன் (hupo) இணைத்துப் பெறப்பட்டுள்ளது. இது கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்தைச் சுமந்துள்ளது.¹⁶

“விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்” என்ற சொற்றொடரைப் பல

மொழிபெயர்ப்புகள் எவ்வாறு தரவழைத்துள்ளன என்பது கீழே தரப்படுகிறது:

“விசுவாசத்தில் இருந்து வருகிற கீழ்ப்படிதல்” (NIV)

“விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்” (Phillips)

“விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும்” (NEB)

“விசுவாசித்து கீழ்ப்படி” (NCV)

“விசுவாசம் நிறைந்த கீழ்ப்படிதல்” (Barclay)

டக்ளஸ் J. மூ என்பவர், “விசுவாசம், உண்மையானதாக இருந்தால், எப்போதுமே அதன் விளைவாகக் கீழ்ப்படிதல் வெளிவந்துள்ளது; கீழ்ப்படிதல், தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அது எப்போதுமே விசுவாசத்தைத் துணையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்” என்று விளக்கம் அளித்தார்.¹⁷ D. ஸ்டுவார்ட் பிரிஸ்கோ என்பவர், “பவுலைப் பொறுத்தமட்டில் ‘விசுவாசம்’ என்பது புத்திகூர்மையில் உயருதல் அல்லது நம்பிக்கையின் எண்ணப்போக்கு என்பதைவிடவும் கூட கணிசமாக அதிக அளவுடையதாகக் கருதப்பட்டது என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியமானதாக உள்ளது. அவரது பிரசங்கித்தலில் விசுவாசம் என்பது, கீழ்ப்படிதலின் வாழ்வு நடையைக் கொண்டிருந்தது, எனவே அவர் எங்கே சென்றாலும், மக்கள் உயரச் செல்வதற்கான சத்தியத்தை, அவர்கள் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடிய வாக்குத்தத்தங்களை மற்றும் அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டளைகளை அவர் முன்வைத்தார்” என்று கவனித்துள்ளார்.¹⁸ பவுலின் மனதில், உண்மையான விசுவாசமும் மேன்மையான கீழ்ப்படிதலும் பிரிக்க இயலாதவைகளாக இருந்தன. அவ்வப்போது, அவர் இந்தச் சொற்றொடர்களை ஒன்றுக்குப்பதிலாக இன்னொன்றாகக்கூடப் பயன்படுத்தினார் (உதாரணமாக, ரோமர் 10:16ஐக் காணவும்). இரட்சிக்கும் விசுவாசமும் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கீழ்ப்படிதலும் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் என்ற வகையில் நினைத்துப் பாருங்கள். அவைகள் தனித் தனியாகக் கலந்துரையாடப்படலாம், ஆனால் அவற்றைப் பிரிக்க இயலாது.¹⁹

இயேசுவை மேன்மைப்படுத்துதல்/உயர்த்துதல்

இயேசு பவுலைப் புறஜாதியாருக்கு அப்போஸ்தலராக்கியது எதற்காக என்பது பற்றிய கூற்றை நாம் இன்னமும் முடிக்கவில்லை. பவுல் “சகலஜாதி களையும் ... தமது (கிறிஸ்துவின்) நாமத்தினிமித்தம் விசுவாசத்துக்குக் கீழ்ப்படியப்பண்ணும் பொருட்டு” (1:6, 7). பவுல் புறஜாதியாருக்குப் பிரசங்கிப்பதற்கு ஒரு கிடைத்தள நோக்கம் கொண்டிருந்தார்: அவர் பாவத்தில் இழந்துபோகப்பட்டிருந்த ஒரு உலகத்தைச் சென்றடைய வேண்டியிருந்தது. அவர் ஒரு செங்குத்தான நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தார்: அவர் செய்த ஒவ்வொரு செயலும் பரலோகத்தில் இருக்கும் அவருடைய எஜமானரை மகிமைப்படுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. 7ம் வசனத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ள “தமது நாமத்தினிமித்தம்” என்பது NLT மொழி

பெயர்ப்பில் “தமது நாமத்திற்கு மகிமையைக் கொண்டுவரும்படிக்கு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வாசகர்களை ஈடுபடுத்துதல்/உள்ளடக்குதல்

பவுல் தமது தனிப்பட்ட அறிமுகத்தை முடிக்கையில், அவர் பொதுவாக புறஜாதியார் என்பதில் இருந்து ரோமாபுரியில் இருந்த புறஜாதியார் என்ற குழுவிருக்கு கடந்து சென்றார் (வசனம் 6): “அவர் சகலஜாதிகளையும், அவர்களுக்குள் இயேசுகிறிஸ்துவினால் அழைக்கப்பட்டவர்களாகிய உங்களையும்” (வசனம் 6). “அழைக்கப்பட்ட” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (*kletos*) என்பது வசனம் 1ல் பவுல் உபயோகித்த அதே வார்த்தையாகும்; அது “தெய்வீகமாக அழைக்கப்பட்ட” என்று மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. நீங்களும் நானும் பவுலைப் போன்று பரலோக தரிசனத்தினால் அழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை, ஆனால் நாம் சவிசேஷத்தின் மூலமாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (2 தெசலோனிக் கேயர் 2:14). நாம் பவுலைப்போல் அப்போஸ்தலராக இருக்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருப்பதில்லை, ஆனால் நாம் “இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உரியவர்களாயிருக்கும்படி அழைக்கப்பட்டு” இருக்கிறோம் (ரோமர் 1:6). நமது தெய்வீக அழைப்பானது நம்மீது மேன்மையையும் தகுதியையும் பொழிகிறது.

பரிசுத்தவான்களுக்கு (1:2)

பவுல் தாம் யாருக்கு எழுதினாரோ, அவர்களைக் குறிப்பிட ஆயத்தமானார். அவர் “ரோமாபுரியில் உள்ள சபைக்குழுமத்திற்கு (அல்லது சபைக் குழுமங்களுக்கு)” என்றோ அல்லது “ரோமாபுரியில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு” என்றோ எளியமுறையில் கூறியிருக்க முடியும். அதற்குப்பதிலாக, அவர் அர்த்தம் நிறைந்த சத்தியங்களைக் கூட்டினார். அவர் தமது குறிப்புரையை “ரோமாபுரியிலுள்ள தேவப்பிரியரும் பரிசுத்தவான்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுமாகிய அனைவருக்கும்” என்று உரைத்தார் (வசனம் 2).

தேவனால் அன்புகூரப்பட்டவர்கள்!

கிறிஸ்தவர்கள் “தேவப்பிரியராக” இருக்கின்றனர். தேவன் ஒவ்வொரு வரையும் அன்புகூருகிறார் என்பது உண்மையே (யோவான் 3:16) - ஆனால் அவர் தமது அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்மீது தனிச்சிறப்பான அன்பைக் கொண்டுள்ளார். “நாம் தேவனுடைய பிள்ளைஎன்று அழைக்கப்படுவதினாலே பிதாவானவர் நமக்குப் பாராட்டின அன்பு எவ்வளவு பெரிதென்று பாருங்கள்” (1 யோவான் 3:1அ)! நீங்கள் அன்புகூரப்பட்டு இருப்பதாக உணராதிருக்கலாம், ஆனால், நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராயிருந்தால், கர்த்தர் உங்களமீது அன்புகூருகிறார் என்று அறியுங்கள். நீங்கள் “தேவனுடைய அன்பு என்ற மிகவும் நெருக்கமான வட்டத்தின் உள்ளே அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறீர்கள்.”²⁰

தேவனால் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்!

மேலும், கிறிஸ்தவர்கள் “பரிசுத்தவான்களாக” இருக்கின்றனர். “பரிசுத்தவான்” என்ற வார்த்தை வீணாகவும் தவறாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. கத்தோலிக்க மதத்தில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருசிலரது மரணத்திற்குப் பின்பு அவர்கள் “பரிசுத்தத்தன்மைக்கு” உயர்த்தப் பட்டுள்ளதை அடையாளப்படுத்துவதற்கு இது முதன்மையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உலகத்தில் பொதுவாக, இவ்வார்த்தை பரிபூரணத்துவத்தை அல்லது குறைந்தபட்சம் பரிபூரணத்தன்மைக்கு அண்மையில் இருப்பதை அர்த்தப்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. (அதனால்தான் நாம் “அவர் பரிசுத்தவான் அல்ல!” என்பதைப்போன்ற சொல்விளக்கங்களைக் கேள்விப்படுகிறோம்.) ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் பரிசுத்தவானாக இருக்கிறார் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. உதாரணமாக, “பரிசுத்தவான்கள்” என்ற வார்த்தை 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:9ல், “விசுவாசிக்கிறவர்கள் எல்லாரிடத்திலும்” என்ற சொற்றொடருடன் ஒன்றிற்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்தும் விதத்தில் வந்துள்ளது. “பரிசுத்தவான்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது (*hagios*) “பரிசுத்தம்” என்று அர்த்தப்படுகிற பெயர் உரிச்சொல்லுக்கான அதே வேர் வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது; இவ்விரண்டுமே “பிரித்து வைக்கப்பட்ட” என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. “பரிசுத்தமாகுதல்” என்பது இதற்கான வினைச்சொல் வடிவமாகும். நாம் இரட்சிக்கப்படுகிறபோது, நாம் தேவனால் “பிரித்து வைக்கப்படுகிறோம்” (“பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம்”) (1 கொரிந்தியர் 6:11; எபிரெயர் 2:11; 13:12). பின்பு நாம் “பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட” வாழ்வு நடையை வாழும்படி அறைகூவல் விடுக்கப்படுகிறோம் (எபிரெயர் 12:14; 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:3; ரோமர் 6:19ஆ, 22ஆ ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் காணவும்).²¹

சிலர் வேதாகம எழுத்தாளர்களை “பரிசுத்த மத்தேயு,” “பரிசுத்த மாற்கு,” என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றனர். நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தால், நீங்கள் “பரிசுத்த [இவ்விடத்தில் உங்கள் பெயரைச் செருகிக் கொள்ளவும்]” ஆக இருக்கிறீர்கள். இல்லை, நான் ஒரு பட்டப்பெயர் என்ற வகையில் நீங்கள் உங்களையே “பரிசுத்தவான்” என்று அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றோ அல்லது மற்றவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி அவர்களை ஊக்கமூட்ட வேண்டும் என்றோ அர்த்தப்படுத்தவில்லை (மத்தேயு 23:8-10). நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தால், நீங்கள் தேவனுக்கு விசேஷித்தவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்று மாத்திரமே, நான் வலியுறுத்துகிறேன்!

வாழ்த்துக்கள் (1:3)

பவுல் 1 முதல் 7 வரையுள்ள நீளமான, நீளமான வசனத்தில் ஒரு வாழ்த்தை உள்ளடக்கினார்: “நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலும் உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக” (வசனம் 3). “கிருபை” (*charis*) என்பது நிலையான தரமுள்ள கிரேக்க வாழ்த்துதலாக இருக்கையில், “சமாதானம்” (*eirene*,

இது எபிரெய மொழியில் *shalom* என்பதில் இருந்து கிரேக்க மொழிக்குத் தரவழைக்கப்பட்ட வார்த்தையாகும்) என்பது வழக்கமான யூதத்துவ வாழ்த்தாக இருந்தது. இவ்விதமாக நாம் பவுல் புறஜாதியார் மற்றும் யூதர் ஆகிய இருசாராருக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்க முயற்சித்தார் என்பதற்கு இன்னொரு குறிப்பைப் பெறுகிறோம்.

பவுல் தமது வாசகர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய “கிருபை” மற்றும் “சமாதானம்” ஆகிய இரண்டுமே “நம்முடைய பிதா வாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலும்” உண்டாகி இருக்கின்றன. தேவனே கிருபையின் நிறைவான ஆதாரமூலமாக இருக்கிறார், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மாத்திரமே அழிந்துபோகாத சமாதானத்தைக் கண்டடைய முடியும்.

முடிவுரை

புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில், ஒரு கடிதம் என்பது விதிப்படி, அதை எழுதியவரின் பெயர், அதைப் பெறுபவரின் பதவிநிலை, மற்றும் ஒரு வாழ்த்துதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தொடங்கியது. நாம் கண்டுள்ளபடி, ரோமருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபம் இம்மூன்று கூறுகளைக் கொண்டு தொடங்குகிறது. நன்றி செலுத்துதல் என்பது கடிதங்களின் தொடக்கத்திற்கு அண்மையில் அடிக்கடி காணப்பட்ட இன்னொரு விஷயமாகும். 1:8ல், பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்காக [தேவனுக்கு] தமது நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்தினார்; நமது அடுத்த பாடம் அந்த இடத்தில் இருந்து தொடங்குகிறது.

ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் முதல் ஏழு வசனங்களைக் கவனத்துடன் பிரித்துப் பார்த்ததில், இவ்வசனப்பகுதியின் முழுமையான அர்த்தம் பற்றிய கண்ணோக்கை நாம் இழக்கவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். விசேஷமாக நான் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் காலத்தினால் தூசிடப்பட்டுள்ள ஒரு பழையமையான வசனம், இது பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் முன்பு வாழ்ந்த யாரோ ஒருவரால் நீண்ட காலத்திற்கு முன் மரித்த மக்களுக்காக எழுதப்பட்டது என்ற மனப்பதிவை விட்டுச் செல்லவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த நிருபம் ஒரு உயிருள்ள பதிவேடு என்ற வகையில், அது எழுதப்பட்ட நாளில் இருந்தது போன்றே இன்றைய நாட்களிலும் ஏற்புடையதாக உள்ளது என்ற வகையில் கண்ணோக்கப்பட வேண்டும்.

பவுல் இந்த நிருபத்தை, “ரோமாபுரியிலுள்ள ... பரிசுத்தவான் களாகும்படி அழைக்கப்பட்ட”வர்களுக்கு எழுதினார், ஆனால் இந்த நிருபம் “ஆண்டவராயிருக்கிற நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தை எங்கும் தொழுதுகொள்ளுகிற அனைவருக்கும்” (1 கொரிந்தியர் 1:2) எழுதப்பட்டது என்றும் நாம் நினைக்க முடியும். ஒரு எழுத்தாளர், இந்த நிருபம் “ரோமருக்கு - மற்றும் பிறருக்கு - எழுதப்பட்ட பரிசுத்த பவுலின் நிருபம்” என்று தலைப்பிடப்பட முடியும் என்பதாகக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.²² கென்ட் ஹார்ட்மென் பின்வரும் கூற்றொன்றைக் கூறினார்: “வேதாகமத்தில் எந்தப்பகுதியும் நமக்கு என்று எழுதப்படவில்லை,

ஆனால் அவை யாவையுமே நமக்காக எழுதப்பட்டன.”²³

இந்த நிரும்பம் உங்களுக்காக எழுதப்பட்டது. நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது, எனது தாயார், “இன்று உனக்கு ஒரு கடிதம் வந்துள்ளது” என்று கூறுவதைக் கேட்குதல் என்பது மிகுந்த மன எழுச்சி தருவதாக இருந்தது. இப்போது நான் பெரும்பாலும் இணையதள வலையில் கம்ப்யூட்டர்களால் அனுப்பப்படுகிற இ-மெயிலை (electronic mail) சார்ந்துள்ளேன், ஆனால் இன்னும் நான் “உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் வந்துள்ளது!” என்று கூறப்படும் வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன். உங்களிடத்தில் நான், “உங்களுக்கு ஒரு தபால் வந்துள்ளது: இது அப்போஸ்தலரான பவுலிடத்தில் இருந்தே உங்களுக்கு வந்துள்ள கடிதம்!” என்று கூறுகிறேன்.

ஒரு கத்தோலிக்கப் பாதிரியார், கத்தோலிக்க சபையில் உறுப்பின ராகுவதில் உள்ள நன்மைகளைப் பட்டியலிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் பெருமையாக, “நாம் பவுலின் எலும்புகளையும் கொண்டிருக்கிறோம்!” என்று கூறினார். அவரது உரையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர் “நான் உறுப்பினராக உள்ள சபையானது பவுலின் ‘நினைவடையாளங்கள்’ சிலவற்றையும் கொண்டுள்ளது” என்று பதில் அளித்தார். அதற்குப் பாதிரியார், “அவை என்ன?” என்று கேட்டார். அப்போது, “நாங்கள் சில கடிதங்களைக் கொண்டுள்ளோம்” என்ற பதில் வந்தது.²⁴ சில எலும்புகளைக் கொண்டுள்ளதைக் காட்டிலும் பவுலின் ஜீவனுள்ள கடிதங்களைக் கொண்டுள்ளதென்பது அதிகம் மன எழுச்சியுள்ளதாக இருப்பதில்லையா? நமது அடுத்த பாடத்தில், நாம் பவுலின் மன எழுச்சி மிகுந்த கடிதங்களில் ஒன்று பற்றிய நமது படிப்பை நாம் தொடருவோம்.

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

“ரோமர் 1:1-7ஐப் பிரித்துக் கவனித்தல்” என்பது இந்தப் பாடத்திற்கான இன்னொரு தலைப்பாக இருக்கலாம். அறிமுகவுரையில், நான் கடிதம் எழுதுவதற்கான நவீன வடிவமைப்பு முறையைப் பழங்காலத்திய வடிவமைப்பு முறையுடன் வேறுபடுத்தி ஒப்பிட்டுள்ளேன். அனுப்புநரின் பெயரை முதலில் இடுதல் குறித்து, உங்கள் உரையைக் கவனிப்பவர்கள் இ-மெயில் பற்றி அறிந்திருந்தால், நீங்கள் இ-மெயில் வடிவமைப்பு முறையானது பழங்காலப் பழக்கவழக்கத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுகிறது என்று குறிப்பிடலாம்.

குறிப்புகள்

¹சில நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் இந்த வாக்கியத்தைப் பல சிறு வாக்கியங்களாகப் பிரித்துள்ளன, ஆனால் கிரேக்க மொழியில் இது ஒரே வாக்கியமாகவே உள்ளது. ²W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 30. ³NASB வேதாகமத்தில், “As” என்பது சாய்வெழுத்துகளில் உள்ளது; இது

மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட்டதாக இருந்தது. மூலவசனத்தில் “called an apostle” என்று மாத்திரமே உள்ளது. இந்த “as” என்பது, வாசகர்கள் “called” என்பது “referred to as” என்று அர்த்தப்படுவதாக நினைக்கக்கூடாது என்பதற்காகக் கூட்டப்பட்டதாக இருக்கலாம். ⁴John R. W. Stott, *The Message of Romans: God’s Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1994), 47. ⁵Anders Nygren, *Commentary on Romans* (Philadelphia: Fortress Press, 1949), 45-46. ⁶எனது விளக்கங்களில் சில, Chris Bullard, “A Man with a Mission,” sermon preached at Overland Park church of Christ, Overland Park, Kansas, 13 January 1991 என்ற பிரசங்கத்திலிருந்து தழுவிப்பட்டுள்ளன. ⁷Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 36. ⁸Larry Deason, “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 40, n. 2. ⁹James Burton Coffman, *Commentary on Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1973), 7. ¹⁰கிரேக்க வசனம் “மரித்தவர்களில் இருந்து உயிர்த்தெழுதல்” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. எனவே சிலர் இவ்வசனப்பகுதியானது இயேசு மரித்தவர்களை உயிர்த்தெழுப்பியது அவர் தெய்வீகமானவர் என்பதற்கான நிரூபணமாகும் என்று நினைக்கின்றனர். இருப்பினும், இதே மொழிநடை நடப்புகள் 26:23ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அங்கு சந்தர்ப்பப்பொருளானது, இயேசுவின் சொந்த உயிர்த்தெழுதல் ஆலோசனையின் கீழ் உள்ளதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. மேலும், இயேசுவின் சொந்த உயிர்த்தெழுதலே ரோமருக்கு எழுதிய நிரூபம் முழுவதிலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது (6:4, 5, 9; 7:4; 8:11, 34; 10:9 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்).

¹¹ரோமருக்கு எழுதிய நிரூபத்தில் மாம்சமானது அடிக்கடி (பரிசுத்த) ஆவியுடன் நேர்மாறாக ஒப்பிடப்படுகிறது (8:4-6, 9, 13 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ¹²F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 69. ¹³“எங்களுக்கு” என்ற பன்மைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் பவுல் எல்லா அப்போஸ்தலர்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கலாம்; ஆனால் அவர் நமது “தலையங்கத்தில்” “எங்களுக்கு” என்ற சொல்லை நாம் பயன்படுத்துவது போன்ற தம்மைக் குறிக்கும் கருத்துணர்வில் இந்தப் பன்மைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். ¹⁴D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator’s Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 26. ¹⁵“விசுவாசத் திற்குக் கீழ்ப்படிதல்” என்பது கிரேக்க வசனத்தின் நேரடியான தரவழைப்பாகும். இது “விசுவாசம் அடங்கிய கீழ்ப்படிதல்” என்று அர்த்தப்பட முடியும், ஆனால் கிரேக்கக் கல்வியாளர்களில் பெரும்பான்மையானோர் இந்தச் சொற்றொடர் அனேகமாக “விசுவாசத்தில் இருந்து விளையும் கீழ்ப்படிதல்” என்று அர்த்தப்படலாம் என்பதாக உடன்படுகின்றனர். KJV வேதாகமத்தில் “the faith” என்று உள்ளது, ஆனால் “faith” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தைக்கு முன்பாக திட்டவாட்டமான சுட்டுச்சொல் (ஆங்கிலத்தில் “the”) எதுவும் இருப்பதில்லை. ¹⁶*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, 1971), 414. ¹⁷Moo, 38. ¹⁸Briscoe, 27. ¹⁹Moo, 42. ²⁰Leslie C. Allen, “Romans,” in *New International Bible Commentary*, ed. F. F. Bruce (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1979), 1317.

²¹கிறிஸ்தவராகும் வேளையில் “தகுதிநிலையில்” பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருத்தல் மற்றும் தேவனுடைய உதவியினால் புதிய கிறிஸ்தவர்கள் அதிகம் தேவபக்தியுள்ளவர்களாக, கிறிஸ்துவுக்குள் அதிகம் பக்குவமடைந்தவர்களாக மாறும்போது “அனுபவரீதியில்” பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருத்தல் என்பவற்றைப் பற்றி எழுத்தாளர்கள்

குறிப்பிடுகின்றனர். ²²T. W. Manson; quoted in Bruce, 20. ²³Quoted by Dale Hartman, class at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, 14 December 2003. ²⁴Adapted from Halford E. Luccock, *Preaching Values in the Epistles of Paul*, vol. 1, *Romans and First Corinthians* (New York: Harper & Brothers, 1959), 11.